

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Heinrich Siefert: Mit Musik geht alles besser

Heinrich Siefert

Mit Musik geht aals bäter

„Ik bruuk Musik, all fröh an 'n Morgen. Dann kaom ik good in'n Dag rin!“ Dat gellt wisse nich bloß för mi. De Theologe Paul Zulehner heff maol seggt: „Musik is 'n Unnerdack för de Säle!“ Un up dat Johr hundertseven schriv Bischkup Ignatius van Antiochien: „Nähmt Gott siene Melodie in jau Leven up. Dann wedd jeder enkelde van jau een Deil van een grooten Chor, dör den Gotts Leevde in de Welt kling.“

Een Gedanke, de mi allerbest gefällt. Singen maakt Plesseeer. Ik singe mit in een Gospelchor. Jeden Middewäkenaabend hebbt wi Probe. Dor mott all wat besünneres wäsen, wenn ik dor nich henkaome. Mi geht dat achternao aaltied besünners good. Jüst meist uk dann, wenn de Dag nich so einfach wäsen is. Wenn ik mi den Dag över arget hebbe, off mi dor wat kägen den Strich gaohn is.

Wisse, manges is dat bi de Probe wat stuur. Klappt nich aaltied mit de Melodie, den rechten Ton. Man dor is aaltied uk een Schmüüstern, een sacht Lachen up de Gesichter van de Singers to seihn. Wor Lüüe mitnanner singet, dor wasset wat, wat anns nich so licht passeert: Totroon tonanner un to sik sülvest. „Wor man sing, dor gaoh man hen, leipe Lüüe kennt kien Lied!“ – segg man ja uk woll.

Wenn man sing, dann is dat nich bloß de Arbeit van use Kähle, use Stömmen. Dat heile Lief speelt dor mit. Een Lied kling heil dör us dör, spört man in sik. Et lätt nao buten klingen off et in Dur, off in Moll is. Een Lied drägg nao buten, wat binnen einen waohnt. Mit wecker Melodie sünd Se dann ünnerwegens?

sunner Ängelsk baale tou können. Wie baale deer dan Seeltersk, un aal können uus ferstounde. Wät kuden wie uus Oarbaid, Jäild un Moite spoarje! Wie hougeden goar naan Dolmetscher un neen Sproakkurse moor, do Koastere hieden dät ful lichter un do Schoulbäidene uk. Of dät wäil beeter waas? Wäl weet? Dan roate dät wildäge wäil noch moor Ljude sunner Oarbaid, un iek säärm hiede uk neen Schüüfken moor.

Gretchen Grosser

Räntnere hääbe dät altied glieke drok

Wät kon me sik toumäts uk aal wät tousoamendweele. Bie mie kumt dät wäil deerfon, dät iek mie altied toufuul foarnieme, wät iek so deeges aal noch dwoo wol. Kumt mie oaber dan uunferwoars wät deertwiske, dan kuume iek deermäd inne Rudulten un oarbaidje mie fääst.

Knu waas dät so. Iek hiede tou uusen kweeden: „Mäiden rakt dät moal Truchnunner-leten, of jou dät gefaalt of nit. Sun leten kon iek dan ädder genouch kloor hääbe. Fluks ätter't Middai-leten gunge iek ättern Friseur. Iek mout nödich wier Krull in mien Hiere hääbe.“ Dän uur Dai waas iek so tiedich kloor. Uum twelich hieden wie in uus Köakene al wier scheene Laie, un iek hiede losgunge kuud. Min Mon liet mie oaber wiete: „Lenchen fangt eerst uum hoolich twoo wier oun, deeruum können wie noch wäil een ganse Uure Siesta moakje.“ „Du hääst gjucht, Gregor“, meende iek, „dan gunge wie noch n'Schoft sitte. Wan iek fon n'Friseur wier inne bän, dan wol iek bie uus Wäänte noch ieuwen do Bääde frisk beluuke.“ Iek siet noch man juust in min Sässel un snurkede as altied fluks ien. Tou glieker Tied noom iek Uurträksele uut Schap un geen deermäd ju Trappe ätter do Wäänte-Koomere uumehooch. As iek deer ju Doore eepen moakede, tjoude iek mien Oogene nit. Lenchen, mien Friseurin, klieuwede juust een loange Boan Tapete anne Muure, die kliesterge wäite Quast liech buppe ap n'Bääd. Inne Timpe fon dän Koomer bääter't Klooderschap stuid ju littje Erika mäd' n loangen Baisem un hoalde ju Spinnschäördelse fonne Muure.

